Дмитрий Николаевич Садовников,

Sten'ka Razin

tradukita de Frieder Weigold

1. De l' insulo, de la verda,
Dum la tempo de la car',
Naĝas vico da boatoj,
La arme' de l' kozakar'.

2. Sur l'unua Sten'ka Razin.
Oni gaja vidas lin.
Feliĉega tiu tago!
Li edziĝis kun princin'.

3. Ŝi mallevas la okulojn.
Kvazaŭ inter viv' kaj mort'
Ŝi aŭskultas en silento
Al sincera, firma vort'.

4. Liaj viroj tamen grumblas:
"Post nur unu nokto jam
Faris ŝi lin mem virino.
Li perfidas nin pro am'!"

. . .

Дмитрий Николаевич Садовников,

Volga, Volga (Stenjka Rasin)

tradukita de Kristian Langgaard

De malantaŭ la insulo
sur la ondoj de l' river'
iras ŝipoj multkoloraj,
flirtas flagoj en aer'.

Sur l' antaŭa Stenjka Razin;
festas la edziĝon li
al princino el Persujo
en varmega amebri'.

Sed la viroj murmuregas:
"Tute li forgesis nin.
Nin virino anstataŭos.
Li fariĝis mem virin"'

Tiun mokon aŭdas Stenjka,
la terura ataman'.
Ĉirkaŭbrakas la persinon
li per sia forta man'.

. . .

Дмитрий Николаевич Садовников,

Volga, Volga (Stenka Rasin)

tradukita de N. N. 20

Bag om øen, på den brede
underskønne Volgaflod
Stenjka Rasins stolte både
ud på nye togter stod.

På den første høvding Stenjka
sidder selv i bådens stavn,
han på kamp og strid ej tænker,
har prinsessen i sin favn.

Men hans mænd er Donkosakker,
de er vrede, for de ved,
han har glemt dem for en kvinde,
for en nat i kærlighed.

Stenjka Rasin hører latter,
blodet koger i hans bryst
Over Volgas brede strømme
højt nu lyder Stenjkas røst.

. . .

Дмитрий Николаевич Садовников,

Из-за острова на стрежень (Стенька Разин)

1. Из-за острова на стрежень,
На простор речной волны,
Выплывают расписные,
Острогрудые челны.

2. На переднем Стенька Разин,
Обнявшись, сидит с княжной,
Свадьбу новую справляет,
Сам веселый и хмельной.

3. А она, потупив очи,
Ни жива и ни мертва,
Молча слушает хмельные
Атамановы слова.

4. Позади их слышен ропот:
- Нас на бабу променял!
Только ночь с ней провозилс
Сам наутро бабой стал .

. . .

5. Tion aŭdas kolerante
La kozaka kapitan'.
Kaj li kaptas la princinon,
Per la forta, ega man'.

6. Fulmas la okuloj duraj,
Flame ŝtormas la koler'!
Kaj eksonas lia voĉo
Krudglacie kiel fer':

7. "Ion ajn, eĉ mian kapon
Ja fordonus mi por vi!
La feliĉon mi ja trovis.
Ĉio estas ŝi por mi!

8. Volga, Volga, kara panjo,
Ho rivera rusa vi!
Kiam vidis vi oferon,
kian nun fordonas mi?

9. Ke neniam ni kverelu
Pro la persa belulin':
Volga, Volga, kara panjo -
La oferon - prenu ĝin!"

10. Kaj per ambaŭ fortaj manoj,
Dum ektimas la princin' -
Ve, deborde ŝin li puŝas! -
Kaj la ondoj voras ŝin!

. . .

Li la nigrajn brovojn sulkas
Fulmotondro estas li.
En okuloj liaj estas
nun videbla sangebri'.

"Nu fordonu, mi trezoron
la plej belan de l' amant'!"
sonas lia tondrovoĉo
trans la ondojn al la strand'.

La princino mortpaliĝas
(Timo estas en l' okul')
kaj silente aŭdas jenajn
vortojn de la terurul':

"Volga, Volga, patrineto!
Volga, via estu ŝi!
Ne antaŭe Don-kozakoj
donis tian-ĉi al vi!

Inter liberuloj estu
- Volga, Volga, patrinet'
nek malpaco nek batalo!
Tial - jen la virinet'!"

Kaj li ĵetas la persinon
(la plej karan sur la ter')
en la bluan profundaĵon,
kaj ŝin glutas la river'.

. . .

....
....
....
....

....
....
....
....

....
....
....
....

....
....
....
....

"For at ingen splid skal være
mellem frie mænd,- tag så
Moder Volga, denne kvinde!"
og hans arm om hende lå.

Og han ta'r med stærke arme
da sin brud og kaster ned
/: i de dybe, mørke bølger,
sine nætters salighed. :/

. . .

5. Этот ропот и насмешки
Слышит грозный атаман,
И могучею рукою
Обнял персиянки стан.

6. Брови черные сошлися,
Надвигается гроза.
Буйной кровью налилис
Атамановы глаза.

7. "Ничего не пожалею,
Буйну голову отдам!" —
Раздается голос властный
По окрестным берегам.

8. "Волга, Волга, мать родная,
Волга, русская река,
Не видала ты подарка
От донского казака!

9. Чтобы не было раздора
Между вольными людьми,
Волга, Волга, мать родная,
На, красавицу возьми!"

10. Мощным взмахом поднимает
Он красавицу княжну
И за борт ее бросает
В набежавшую волну.

. . .

11. “Diabloj! Kial vi silentas?
Dancu, kantu ja pro ŝi!
Kaj eksonu la kantado,
La fratara melodi’!”

12. De l’ insulo, de la verda,
Dum la tempo de la car’,
Naĝas vico da boatoj,
La arme’ de l’ kozakar’.

...

“Nun agordu balalajkojn!
Ludi, danci volas ni!
Estu gajaj, kamaradoj
je la belmemor’ pri ŝi!”

Jen dum kanto, danco, ludo
sur la ondoj de l’ river’
iras ŝipoj multkoloraj,
flirtas flagoj en aer’.

...

“Men hvad fanden, hvorfor hænger
I med næbbet? Bliv kun ved!
Dans og syng de røversange,
syng for hendes sjælefred!”

Frem fra øen - ud på dybet
stævner Stenjka Rasin ud
/: med den stærke, stolte både,
sejler fra sin døde brud. :/

...

11. “Что ж вы, братцы, приуныли?
Эй, ты, Филька, черт, пляши!
Грянем песню удалую
На помин ее души!..”

12. Из-за острова на стрежень,
На простор речной волны,
Выплывают расписные
Острогрудые челны.

...

Traduko de la Rusa poemo "Из-за острова на стрежень (Стенька Разин)" de Дмитрий Николаевич Садовников *(Dmitrij Nikolajeviĉ Sadownikow, ∗1847 – †1883) en Esperanton de Frieder Weigold.*

Arg-478-928 (2009-10-30 16:18:33)

Mi, Manfred Retzlaff, ricevis en 2008-10-09 tiun ĉi Esperantigon de la konata rusa kanto de s-ano Frieder Weigold (Birkenstr. 12, D-82178 Puchheim), dum kunveno de la Munkena Esperanto-grupo.

Traduko de la Rusa poemo "Из-за острова на стрежень (Стенька Разин)" de Дмитрий Николаевич Садовников *(Dmitrij Nikolajeviĉ Sadownikow, ∗1847 – †1883) en Esperanton de* Kristian Langgaard *(∗1894 – †1957).*

Arg-478-1036 (2010-03-08 21:19:37)

Mi, Manfred Retzlaff, prenis tiun ĉi esperantigon el la reta kolekto "http://www.esperantonia.dk". kiun kunmetis s-ro Lars Kromann (Stenbrydervej 6, Værløse, DK4640 Fakse, Danio, `lars.kromann@mail.dk`*). Vidu la retejon* `http://www.esperantonia.dk/volga.htm`*. Kristian Langgaard estis dana Esperantista verkisto kaj Esperanto-instruisto. Vidu ekzemple:* `http://www.esperantonia.dk/lingvaj.htm`*. Pri lia vivo kaj verko vidu ankaŭ la artikolon* `http://www.esperantonia.dk/bio-langgaard.htm`*.*

Traduko de la Rusa poemo "Из-за острова на стрежень (Стенька Разин)" de Дмитрий Николаевич Садовников *(Dmitrij Nikolajeviĉ Sadownikow, ∗1847 – †1883) en la Danan de N. N. 20.*

Arg-478-1037 (2010-03-08 12:16:20)

Aperinte en 1947 en la kant-libro "DLEA-Kantaro" eldonita de Dana Laborista Esperanto-Asocio (DLEA), n-ro 100 kaj en la kantlibro "Store Esperanto-Sangbog", SEFO 1939, n-ro 31. Vidu la retejon `esperantonia.dk` *sub* `http://www.esperantonia.dk/volga.htm`*.*

Verkinto de tiu ĉi Rusa poemo estas Дмитрий Николаевич Садовников *(Dmitrij Nikolajeviĉ Sadownikow, ∗1847 – †1883).*

Arg-478-927 (2010-03-07 18:59:55)

Pri la aŭtoro vidu ankaŭ la informojn sub `http://ru.wikipedia.org`*, la ruslingva parto de Wikipedia. Informoj pri la kanto, la melodio kaj diversaj versioj de la kanto estas troveblaj en la retejo* `http://a-pesni.golosa.info/popular20/izzaostrova.htm`*.*